

വഹ്മാബിസം-6

റൂബുദ്ദീമുത്തിൽ റീഡിങ് ഇസ്ലാമിക്കുട്ടികളിലെ

കാലാകാലങ്ങളിലൂടെ ബഹുദൈവ വിശാസികളായും സനിലധികം റൂബുദ്ദീൽ പിശാസിച്ചിട്ടില്ലെന്നും പലവിധ രൂലാഹുകളിലാണ് അവർ വിശാസിച്ചിരുന്നതെന്നും പദ്ധതാബിസം ജല്പിക്കുന്നത് അബുവവും അസംബന്ധം വുമാബേണന്നാണ് നാം വിവരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. ചരിത്രപരമ്പരയും ഭാഷാപര വ്യാഖ്യ അജഞ്ചതയാണ് ഇതിനു നിമിത്തമെന്നും നാം കണ്ണും യുസൂഫ് നബിയുടെ കാലത്തെ ബഹുദൈവ വിശാസികളെക്കുറിച്ച് വ്യൂർആൻ ഉലതിച്ച തും(സുറ:യുസൂഫ്: 39,40) വിശദീകരിച്ചു. ഇനി, പുരീപുസ്ഥായങ്ങളിൽ ഇന്നും അവഗേശിച്ചിരിക്കുന്ന ജുത-കീസ്തിയ വിഭാഗത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹു വ്യക്ത മാക്കിയതു കാണുക:

اَخْذُوا اَحْبَارَهُمْ وَرِهَابَنَهُمْ اَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمُسِيَّحَ اَبْنَ مُرِيمٍ وَمَا اُمْرُوا اَلَّا
لِيَعْدُوا اِلَهًا وَاحِدًا لَّا هُوَ سَبَّاحَهُ عَمَّا يُشَرِّكُونَ - التോہة : ۳۱

സുറ: താലവയിലെ 31-ാം ആയത്താണിത്. ജുതകാർ തങ്ങളുടെ പുരോഹിതയാരായും കീസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളുടെ പള്ളിവികാരികളെയും മർയമിശ്രിപ്പുത്തൻ ഫേശുവിനെയും റൂബുദ്ദീകളിനെയും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഏകളും ഹിന്ദ മാത്രം ആരാധിക്കുവാനാണ് അവരോടു കല്പിച്ചിരുന്നതെന്നുമാണ് ഈ ആധ്യാത്മിക സംശാദം ഇവിടെ അവർ 'ബഹുദൈവ റൂബുദ്ദീകൾ' എന്നു തന്നെയാണ് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ഇതാണവയുടെ ശിർക്കെന്നും അല്ലാഹു വിധിയെഴുതുന്നു. എന്നാൽ, റൂബുദ്ദീകളുടെ(ബശാ) സ്വഷ്ടാകളും രക്ഷിതാകളുംമെന്നും ഇവിടെയും അർത്ഥം, ഇവന്നുജരിനിന്ത്യാവർ(ഒ) വിവരിക്കുന്നതു കാണുക.

أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ { يَعْنِي : سَادَةُ لَهُمْ مَمَّا دَحْرَمَهُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَيَحرَمُونَ مَا يَحرَمُونَ }

الله، فيحلون ما أحلوه لهم مما قد حرّمه الله عليهم ويحرّمون ما يحرّمونه

(അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകൾക്കു വിരുദ്ധമായ പാപങ്ങളിൽ അവരുസ്തിക്കുന്ന യജമാനന്മാരെന്ന് റബ്ബുകൾ കൊണ്ടുപ്പെട്ടു. അല്ലാഹു ഹറാമാക്കിയ കാര്യങ്ങൾ ഈ യജമാനന്മാർ ഹലാലാക്കിക്കാടുക്കുന്നോൾ ഇവരത് ഹലാലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. അല്ലാഹു ഹലാലാക്കിയതിനെ യജമാനന്മാർ ഹറാമാക്കുന്നോൾ അതും അംഗീകരിക്കുന്നു-തഹബസൈറുത്താബർ 10-130)

അപോൾ അല്ലാഹുവിനു വിരുദ്ധമായി അനുസരിക്കപ്പെടുന്ന യജമാനന്മാരെന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് പുരോഹിതന്മാരെ റബ്ബുകളാക്കിയെന്ന് അല്ലാഹു വിധിയെണ്ടതുന്നത്. (السيد المطاع (അനുസരിക്കപ്പെടുന്ന യജമാനൻ) എന്ന ഒർത്തമാണ് റബ്ബുള്ളതായി ഫാതിഹായുടെ തഹബസൈറിൽ ഇമാം തബ്സറി പ്രസ്താവിച്ചത് കഴിഞ്ഞ ലക്ഷ്യത്തിൽ നാം ഉദ്ദിച്ചല്ലോ. മർധമിന്റെ പുത്രൻ മണിപിനെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ റബ്ബുനു വിശ്വസിച്ചതും അല്ലാഹു ഈ അധികാരിയുടെ മുൻകൂട്ടിലെ ചേർത്തിപൂരിണ്ടിരിക്കുന്നു. യേശുവിനെക്കുറിച്ചാകട്ട, ക്രിസ്ത്യാനകൾ വൈവാഹനും വൈവാഹത്വനുമാണ് വിശ്വാസിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. പുരോഹിതന്മാരെ റബ്ബുകളാക്കുകയെന്നതിന്റെ കുടുതലാണ് ഇതിനെന്നും ചേർത്തിപൂരിണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇമാം തബ്സറി ഇതു വിശദീകരിക്കുന്നതു കാണുക:

وَمَا قَوْلُهُ: { وَالْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ } فَإِنْ مَعَنَاهُ: اتَّخَذُوا لِحْبَارَهُمْ وَرَهْبَانَهُمْ
وَالْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ

وَمَا قَوْلُهُ: { وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَقْبَدُوا إِلَهًا وَاحِدًا } فَإِنَّهُ يَعْنِي بِهِ: وَمَا
أَمْرُ هُؤُلَاءِ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْأَحْبَارَ وَالرَّهْبَانَ وَالْمَسِيحَ
أَرْبَابًا إِلَّا أَنْ يَعْبُدُوا مَعْبُودًا وَاحِدًا، وَأَنْ يَطْبِعُوا إِلَّا رَبًّا وَاحِدًا دُونَ
أَرْبَابَ شَتَّى وَهُوَ اللَّهُ الَّذِي لَهُ عِبَادَةٌ كُلَّ شَيْءٍ وَطَاعَةٌ كُلَّ خَلْقٍ، الْمُسْتَحْقُ عَ
عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ الْدِينُونَةُ لَهُ بِالْوَحْدَانِيَّةِ وَالرَّبُوبِيَّةِ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ.

يقول تعالى ذكره: لا تتبغى الألوهه إلا لواحد الذي أمر الخلائق
بعبادته، ولزمه جميع العباد طاعته. { سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ }
يقول: تتربيها وتطهيرها الله عما يشرك في طاعته وربوبيتها القائلون
عزير ابن الله، والقائلون المسيح ابن الله، المتخذون أحبارهم
أرباباً من دون الله

-الطبرى-

(ജുത്താരും കിസ്ത്യാനികളും തങ്ങളുടെ പുരോഹിതന്മാരെയും അച്ചയാ
രെയും യേശുക്കുന്നതുവിനെന്നും അല്ലാഹുവിനു പുറമെ റബ്ബുകളാക്കിയ
ന്മാണ് അല്ലാഹു പരിയുന്നത്. ഈ ജുത-ക്രിസ്തീയ വിഭാഗങ്ങളാകട്ട, ഒ
രോറു ആരാധ്യനും മാത്രം വണങ്ങാനും വിവിധ റബ്ബുകളില്ലാതെ ഒരോറു റ
ബ്ബിനു വിധേയപ്പെടാനും മാത്രമാണ് നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എല്ലാ സൃഷ്ടികളുടെയും അനുസരണവും ഏതൊരു വിന്തുവിരുദ്ധയും അരാധനയും
ഏതൊരല്ലാഹുവിനാണോ, ആ അല്ലാഹു, അതെ, ഏകനാണാണും റബ്ബാ
ണെന്നും അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട് എല്ലാ സൃഷ്ടികളും വിധേയപ്പെടുവാൻ അർഹതപ്പെട്ട അല്ലാഹു- മാത്രമാണ് ആ റബ്ബ്. സൃഷ്ടികളോട് ഇബ്രാഹിം ചെയ്യു
വാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള-എല്ലാ അടിയങ്ങളും അനുസരിക്കുവാൻ ബാധ്യത

ஐவிட நூற்று குழந்தைகள் விரிக்கூடும் தனியான் ஆத-கீஸ் திய விலாஹத்திற் தினாண்மைக்கும்த் தையாவுவிளே வியி தலை அதினெதிரில் புரோபிதமூருக வியி ஸரிக்கிக்குவோச் சையூ ஹுவின தலைக்கெயன குழந்தை புரோபிதமூருக எப்புக்குலாக்குக் கெயன ஸிரிக்கூடு ஸஙவீக்குன்னுங்களோ தையாவுவின மாதம் எப்பு யங்கீகிக்குக்கயும் அவனே வியி-விலக்குக்கர்க்கெதிரை மரூருக வியிக்கெல்லயும் நிராகரிக்குக்கயும் செப்புள் ஸுநிக்கீக்கெதிரை ஒரு ஹாவீஸ்ஸிதிநாளையர்த்திக்கொடுக்கும்த? வாக்குக்குலியும் பெவர்த்திக் குலியும்; விஶாஸ்திலான் ஸிரிக்கு ஸஙவீக்குக்கெயன ஸுநிக் குலுக் கிலுபாக்கிநாள் ஒரு ஹாவீஸ் யமார்த்தவிற் அடிவழிடும்த.

പെട്ട ഇരുതന്നല്ലാതെ ആരാധനാവൃക്ഷങ്ങൾ അനുയാസ്യമല്ല. ഉണ്ടാക്കിയ അല്ലാഹുവിന്റെ പൂത്രനാണെന്നു പറയുന്ന ജീവനാരും മസിഹ് ദൈവപ്പുത്രനാണെന്നു ഒപ്പിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളും ഈ ഏകനായ അല്ലാഹുവിന്റെ രൂഖ്യവിത്തിലും അനുസരണത്തല്ലാണ് ശിർക്കു വച്ചുപൂശൻമാരുന്നത്. തങ്ങളുടെ പുരാഹിതരാരെ റബ്ബുകളാക്കിട്ടുള്ള ഈ ബഹുദൈവവിശ്വാസികളുടെ ശിർക്കിനെത്താട്ട് അല്ലാഹു എത്ര പരിശുഭമാണ്! ഇതാണു പ്രസ്താവിച്ചിരുന്ന സാരം-തമ്പസിർ തബാൽ (10-132).

കാല്പനികവും നോക്കുക, യേശുവിനെയും ഉദ്ദേശിനെയും ഒരേപ്പറ്റ ഹാരെന്നു ജലപിക്കുന്നവയും തങ്ങളുടെ പുരാഹിതയാര രബ്ബുകളാക്കുന്നവയും മായ ഇതു-ക്രിസ്തീയ വിഭാഗങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽന്റെ ദുഖുഖിയുടെലാണ് ശിർക്കു ചെയ്യപ്പെട്ടതുന്നതെന്നും ഒരാറു ഹലാഹിന്റു മാത്രം ഇബ്രാഹിം ചെയ്യണമെന്ന നിർദ്ദേശമാണ് അവർ ലാംബിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും ഇവരുടെ ശിർക്കിനെതാഴെ അല്ലാഹു പരിഗൃഹനാണെന്നും എത്ര സ്വപ്നവും വ്യക്ത വുമായ ഭാഷയിലാണ് അല്ലാഹു ഇതു ആയത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളത്. റബ്ബും ഹലാഹുമെല്ലാം ഒരേ അർത്ഥത്തിലാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു വ്യക്തം. ദുഖുഖിയുടെതിലെ തഹപരിം ഏല്ലാ കാലത്തെ ബഹുഭേദവ വിശ്വാസികൾക്കും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അവനുടെയെല്ലാം ശിർക്ക് ഉല്പന്നിയുന്നതിൽ പരിമിതമായിരുന്നുവെന്നും ജലപിക്കുന്നവർ എവിടെ നിന്നാണ് ഈ വിജ്ഞം മനസ്സിലാക്കിയതാണോ! മസിഹിനെയും ഉദ്ദേശിനെയും അല്ലാഹുവിനു പുറം ഹലാഹുകളാണി ഇതു-ക്രിസ്തീയ വിഭാഗം വിശ്വാസിച്ചിരുന്നുവെന്നുംപോൾ. അതിനെക്കാരിച്ചു തന്നെയല്ലോ അവരെ രബ്ബുകളാക്കിയെന്ന് ഈ ആയത്തിൽ അല്ലാഹു വിശ്വാസിച്ചതും? അപോൾ ഹലാഹുകളെന്നു വിശ്വാസിക്കുന്നതും റബ്ബുകളാക്കലെയുമെല്ലാം ഒന്നുതന്നെയാണെന്നും വ്യക്തമാണെല്ലാം. എന്നിട്ടുമെങ്ങനെ തഹപരിം ശിർക്കിലും ഇക്കാര്യത്തിൽ വിജ്ഞം?! ധർമ്മാഭിസ്ഥാനിൽ അടിസ്ഥാന പാപരത്തം ഇവിടെയാണ്.

രക്ഷ തുറക്കപ്പെട്ട ശീറ്റ്

புற்றுஸமுடையண்ணலிலும் ஒரு ஸமுதாயத்திலுமோ எனிலயிகங் ஹலாஹுக்லித் விஶவஸிக்குநாவர் எனிலயிகங் ரஸூக்லிலும் விஶவஸிக்கு நாவரான். காளனா, ஹலாஹு ரஸூ சுரே உடேஷுத்தித் பிரயோஹிக்குநா ர எடு பாண்ணான். ஹக்காரும் ஹனியும் விஶவீக்கிகாா. அதினிடை மரூது காரும் ஹனார்த்தக: ஸுரித்துத்தாவனிலை ஒரு ஆயத்தினெழி விஶவீக் ரளத்தினாயி நம்முடை தம்முசீர் ஹமாண்திலெல்லூம் உயவிசூடு செய் ஹடிஸினை வழிஹாஸிக்கச் சொன்னுடைய விதஸையவாண்ணிக் கூட துறைபூஶிருதாயி உயர்த்தி கொடுக்குங்க. அதிழுவெங்கு ஹாதமி(இ)எனதைக்கு உயவிக்கெப்படுதை ஏடு ஹடிஸாளித் வழிஹாஸி ஆபாருயார் முதல் நம்முடை நாட்டிலை ஹோடாவஹாஸி விக்கச் செரை ஹதுஹுதிசூடு கேசிக்காா. நஷ்டிலை செலவ் முஹம்மடுவெங்கு அவ்விதை வழிஹாஸிரெ, 'கிராவுத்தாஹீ' லூம் ஹலயாத்திலை, 'அதை ஹடி' லூம் ஏதுபோலை ஹதுஹுதிசூடு காளனா. ஸஂவேமெந்தைநாதி, முவுக்கி

സ്ത്രാനിയായിരുന്നു അദിയുംവനു ഹാതം സർപ്പതിരെ ഒരു കുതിശുമാല യണിഞ്ഞ നബിതിരുമെന്നി(സ)യുടെ സദസ്സിലെത്തുന്നു. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ നബിതിരുമെന്ന് ഇതു വിഗ്രഹം തന്റെ കഴുതിൽ നിന്ന് എടുത്തതിനാൽ നിർദ്ദേശിച്ചു. അദ്ദേഹം അതനുസരിച്ചു. നബി സദസ്സിലേക്കു ചെഫ്റ്റിരുന്നുമുള്ളശ് നബിതിരുമെന്ന് താഥബന്ധത്വിച്ചെല്ലാ ആധിക്യത്വകയാണ് (اتخذوا احباراً ..... اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَنْهَا مِنْ دُونِهِ) .
..... اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَنْهَا مِنْ دُونِهِ . ഇതുകേട്ട അദിയും പറഞ്ഞു: നബിൽ പുഡ്രഹിതരാർക്ക് ഇബാദത്തു ചെയ്യുന്നില്ലെല്ലോ. നബി ചൊണ്ടിച്ചു: അല്ലാഹു ഫലാലാക്കിയത് പുഡ്രഹിതരാർ ഹറാമാക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളും അതു ഹറാമാക്കുന്നില്ലോ? അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയത് നിങ്ങളുടെ പണ്ഡിതനാർ ഫലാലാക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളും അതു സീകരിക്കുന്നില്ലോ? അദിയും സമ്മതിച്ചു: അതെ. അപ്പോൾ നബിതിരുമെന്ന് പറഞ്ഞു: **فَتَكَ عَبَادَتُمْ** (അതുതന്നെയാണ് പുഡ്രഹിതരാർക്ക് ഇബാദത്തു ചെയ്യൽ). തുർമ്മുദി 3095-ാം ഹദീസായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തതാണിത്.

ضَعِيفٌ ആയ ഹദീസുകളെല്ലാം തലളുന്ന വഹർഹാ ബികർക്ക് ഈ ഹദീസുഖരിക്കാനേ അർഹതയില്ല കാരണം, ഈ ഹദീസ് **ضَعِيفٌ** ആണ്. പല ശന്മാജിലും വിവിധ പരമ്പരകൾ വഴി ഈ ഹദീസുഖ ചിപ്പിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതെല്ലാം ഒരേ പരമ്പരയിൽ ചെന്നെത്തു. **غَطَيفُ ابنِ عَبَدٍ** (ابن عَبَدٍ مَصْعَبٍ - تَزَوَّجَ بِنَىَّةَ زَوْجِهِ) അദു അദു ചെയ്യുന്നത്. അദ്ദേഹം അബൈൻ ഹാഫിജ് ഇബ്നുന്നുഹജർ(ഒ) തന്റെ തഹർ ചിബിലും തവർജിബിലും മെല്ലാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓരോവര്ത്തി അദ്ദേഹത്തെ **ضَعِيفٌ** ആക്കിയതായി ഹദീസി തന്റെ മീസാനിൽ ഉഖരിക്കുന്നു. നിവേദനം ചെയ്ത മുമാം തുർമ്മുദി തന്നെ ഈ ഹദീസിനെക്കുറിച്ചു ഗ്രിബ്، وَغَطَيفُ لِسْعَى مَعْرُوفٌ فِي الْخَدْيَثِ (ഈ ഹദീസ് രൂപസ്വീകരിക്കുന്നതാണ്; ഗതിക്കൊന്നയാർ ഹദീസിൽ പരിപിതനല്ല) എന്നാണു പ്രസ്താവിച്ചത്. എന്നിരിക്കും ഈ ഹദീസിനെ വഹർ ഹാബിഡാശിക്കും മുഹമ്മദിക്കാനേ പാടില്ല. എന്നിട്ടും ഈ ഹദീസുഖരിച്ചു കൊണ്ട് അവർ വലിയ വായിൽ വിളിച്ചിരുന്നു 'ഒന്നുകളെന്നും ഇലാഹുകളെന്നും വിളിച്ചിരുന്നു' എന്ന്!

നമ്മൾ സൃംഗികരു സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തുതരം **ضَعِيفٌ** ആയ ഹദീസുകൾ തന്നെ ആധിക്യത്വിൽ തന്മാർക്കും മറ്റും സികാരുമാണ്. ഇതുകൊണ്ടാണ് ഇബ്നുന്നുഹജർ(ഒ) മുതൽ എല്ലാ മുഹമ്മദിനുകളും പ്രസ്തുത ആധിക്യത്വിൽ തന്മാർക്കും തന്മാർക്കും ഹദീസിൽ പക്ഷേ, വഹർഹാബികളുടെ വിത്തണ്ണവാദങ്ങൾക്ക് തെളിവായി യാതൊന്നുമുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിലക്കുകൾക്കെതിരായി പുഡ്രഹിതരാർ ഹറാമും ഫലാലും നിർബന്ധിച്ചു കൊടുക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിനെയും അവരുടെ വേദ അദ്ദേഹയും മാറ്റിനിരുത്തി പുഡ്രഹിതരാർ അനുസരിക്കുകയാണ് ജുതകിംഗ്രീതിയ വിഭാഗങ്ങൾ. ഇത് അവരുടെ ഒന്നുകളാക്കാനാണ് അല്ലാഹു ആധിക്യത്വിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. ഇതാണു മേൽഹദീസിൽ നബി(സ) വിശദിക്കിച്ചതു. റിംഗ് എന്ന പദം **الْمَطَاعُ** (അനുസരിക്കപ്പെടുന്ന യജമാനർ) എന്ന അർത്ഥത്തിൽ അബൈനും അവരുടെ അഭിഭ്യുലാപത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നതാണെന്ന് മുമാം തബ്ദിൽഡിയും മറ്റും പ്രസ്താവിച്ചത് നാം മുന്നുഖരിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലോ. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിക്കെതിരെ പുഡ്രഹിതരാർ ഹറാൽ-ഹറാമിന്റെ വിധിക്രിതാകളായി അംഗീകരിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നും അല്ലാഹുവിനു പകരം അവരുടെ ഒപ്പുകൾ-യജമാനയാരാക്കൽ തന്നെയാണെല്ലോ സംഭവിക്കുന്നത്. ഇതാണ് അദിയുംവനു ഹാതമി(ഒ)ന് നബി(സ) വിശദിക്കിച്ചു കൊടുത്തത്. ഇവിടെ നശാഹയ കുമ്പറും ശിർക്കും തന്നെയാണ് ജുത-ക്രിസ്തീയ വിഭാഗത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി തലളി അതിനെതിരിൽ പുഡ്രഹിതരാരുടെ വിധി സീകരിക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിനെ തലളുകയെന്ന കുമ്പറും പുഡ്രഹിതരാരുടെ ഒപ്പുകളാക്കുകയും അവരുടെ വിധി-വിലക്കുകൾക്കെതിരെ മറ്റൊരുടെ വിധിക്കെല്ലായും നിരീക്കിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സൃംഗികൾക്കെതിരെ ഇതു ഹദീസന്നിഗ്രഹിക്കുമ്പെടുന്നത്? വാക്കുകളിലും (പ്രവർത്തികളിലുമ്മല്ല; വിശ്വാസത്തിലാണ് ശിർക്കു സംഭവിക്കുകയെന്ന

സുനികളുടെ നിലപാടിനാണ് ഈ പദിന്റെ യഥാർത്ഥതയിൽ അടിവരയിട്ടുന്നത്. പ്രശ്നാഹിതയാർക്കു വിധേയപ്പെട്ടു കൊണ്ട് അല്ലെങ്കിലും ശരിതെന്ന് തെളിക്കയും ഹലാൾ-ഹരാമുകൾ നിർണ്ണയിക്കുവാനുള്ള അധികാരം അവർക്കൊണ്ടു വിശദാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ശിർക്കും കുപറ്റുമല്ലകിൽ മറ്റൊന്നാണ്?

എത്രയാലും ജുത-ക്രിസ്തിയ വിഭാഗത്തിലെ മുൻകുകൾ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ മറ്റൊരുക്കളും സ്ഥാപിച്ചാവെന്ന് പ്രസ്തുത ആയതാൽ അല്ലാഹുവിനു തന്ന വ്യക്തതമാക്കിയില്ലോ. ഇതേ പരാമർശം വേദകാരങ്ങും ചുമരാരായതിലും അല്ലാഹുവിനു നടന്തിയത് കാണുക:

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابْ تَعَالَوْ إِلَى كَلْمَةٍ سَوَاءٌ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنَّا نَعْبُدُ إِلَى اللَّهِ وَلَا نُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَشْرُكُ بِهِ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرِيَانَا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلُّوْ فَقُولُوا اشْهَدُوا بِمَا مُسْلِمُونَ

സുരി: ആലൂളുംറാനിലെ 64-ാം ആധിക്യത്വാണിത്. ഇതിനെ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഇമ്മാം റാസി(റ) കൃപിച്ചതിങ്ങവേണ:

المسألة الثانية: إنه تعالى ذكر ثلاثة أشياء أولها: {أَن لَا نَعْبُد إِلَّا اللَّهُ} وثانيها: أن {لَا نُشْرِك بِهِ شَيْئًا} وثالثها: أن {لَا يَتَّخِذ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مَنْ دُونِ اللَّهِ} وإنما نذكر هذه الثلاثة لأن النصارى جمعوا بين هذه الثلاثة فيعبدون غير الله وهو المسيح، ويشركون به غيره وذلك لأنهم يقولون إنه ثلاثة: أب وابن وروح القدس، فثبتوا ذات ثلاثة قديمة سواء، إنما قلنا: إنهم أثبتوا ذات ثلاثة قديمة.

لأنهم قالوا: إن أقوم الكلمة تدرعت بناسوت المسيح، وأقوم روح القدس
تدرعت بناسوت مريم، ولو لا كون هذين الأقومين ذاتين مستقلتين وإلا
لما جازت عليهما مفارقة ذات الأب والتدرع بناسوت عيسى ومريم، ولما
أثبتوا نوات ثلاثة مستقلة فقد أشركوا، وأما إنهم اتخذوا أخبارهم ورعبانهم
أرباباً من دون الله فيدل عليه وجوه
أحدها: إنهم كانوا يطعونهم في التحليل والتحريم والثاني: إنهم كانوا يسجدون
لأخبارهم والثالث: قال أبو سلم: من مذهبهم أن من صار كملأ في الريضة،
والمجاددة يظهر فيه أثر حلول اللاهوت، فيقدر على إحياء الموتى وإبراء
الآكمه والأبرص، فهم وإن لم يطلقوا عليه لفظ الرب إلا أنهم أثبتوا في حقه
معنى الربوبية والرابع: هو أنهم كانوا يطعون أخبارهم في المعاصي، ولا
معنى للربوبية إلا ذلك، ونظيره قوله تعالى

أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ الْهُدًى هُوَ أَهْ

الجائية: 23] فثبت أن النصارى جمعوا بين هذه الأمور الثلاثة، وكان القول
بيطان هذه الأمور الثلاثة كالأمر المنافق عليه بين جمهور العقلاه وذلك،
لأن قبل المسيح ما كان المعبد إلا الله، فوجب أن يبقى الأمر
بعد ظهور المسيح على هذا الوجه، وأيضاً القول بالشركة باطل باتفاق
الكل، وأيضاً إذا كان الخلق والمنعم بجميع النعم هو الله، وجب أن لا يرجع
في التحليل والتحريم والانقياد والطاعة إلا إليه، دون الأخبار والرهبان،
فهذا هو شرح هذه الأمور الثلاثة

(മുന്നു കാര്യങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തു പറഞ്ഞത്. ഒന്ന്, നാം അ

അപോൾ ഏറ്റവും കുറച്ചും അല്ലാഹു തന്നെയാണു
തമസിംഗ് ഇവ്വന്നു ജരിയോ(0) മറ്റു മുഹമ്മദിൽക്കൂം വ്യ
ക്തമാക്കുന്നു. ഇത്സാനബി(അ) പോലും ഇവാ
മുകളുന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്ന കുഞ്ച്യാനികൾ അവരെ
സ്ഥൂകളുന്നു തന്നെയാണു വിശ്വസിപ്പിച്ചിരുന്നതനും
മലക്കുകളെയും അവർ സ്ഥൂകളുന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെ
നും വുർജ്ജൻ വ്യാവധാനകൾ തെളിച്ചു തന്ന കു
രിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈഹുവിനല്ലാതെ രൂഖാദാരു ചെയ്യുവുത്. ഒണ്ട്, അവനോടൊപ്പം നാം മറ്റൊ
നിന്നെന്നും കുടുചേരക്കുവുത്. മുന്ന്, നമ്മിൽ ചിലർ ചിലരെ അല്ലാഹുവിനു
പുറമെ ദിശുകളാക്കുവുത്. ഈ മുന്നു കാര്യങ്ങൾ പറയാൻ കാരണം, കുഞ്ച്യാനികൾ
ഈതു മുന്നും ഓന്നിലും ചെയ്തിരുന്നവരാണ്. അല്ലാഹുവിനെന്നല്ലാ
തെ-യെചുവിനെ അവർ അംഗാധിച്ചിരുന്നു. അല്ലാഹുവിനോടൊപ്പം അവർ
മറ്റുള്ളവരെ പക്കു ചേരിക്കിരുന്നു. കാരണം, ദൈവത്തെ പിതാവ്, പുതൻ,
പരിശൃംഖലാവാദി എന്നിങ്ങനെ മുന്നായാണ് അവർ പറഞ്ഞിരുന്നത്. അപോൾ
അനാദിയായ മുന്നു തുല്യ സത്തകളെയാണ് അവർ ഇതുവഴി സ്ഥാപിച്ചത്.
എന്നുകൊണ്ടനാൽ, വചനം യെചുവിന്റെ മനുഷ്യത്തമണിഞ്ഞതനും
പരിശൃംഖലാവാദി മരിയുടെ മനുഷ്യത്തമണിഞ്ഞതനും അവർ പറയുന്നു.
ഈതു രണ്ടും വ്യത്യസ്തമായ രണ്ടു തടക്കളിലെക്കിൽ പിതാവിന്റെ സത്ത
വേർപ്പെട്ട യെചുവിന്റെയും കന്യാമർയതിന്റെയും മനുഷ്യത്തമണിയുവാൻ
സാധ്യമല്ലേം. അപോൾ മുന്നു സത്തകളെ പക്കുചേരിത്താണ് അവർ ദൈവ
ത്തിൽ വിശ്വസിച്ചത്. പുരാണിത്തനാരെയും ശ്രീമദ്ഭാഗവത്തെയും അവർ
സ്ഥൂകളാണിഡെന്നതിനു പലവിധ തെളിവുകളുണ്ട്. ഒന്ന്, ഹലാലും ഹറാമും
സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ കുഞ്ച്യാനികൾ പുരാണിത്തനാരെയാണ് അനുസരി
ച്ചിരുന്നത്. ഒണ്ട്, പ്രാണാഹിത്തനാർക്ക് അവർ സൃജിൽ ചെയ്യുന്നവരായിരുന്നു.
മുന്ന്, യോഗാലൂസാഡലില്ലവെയും കരിന തപ്പന്നില്ലവെയും ഒരാൾ സന്ധർഭ
നായാൽ അയാളിൽ ദൈവികത അവതരിച്ചിരുന്ന അടയാളങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷ

പ്രൗഢമനും തയുലം ശവണ്ണരെ ഭിവിപ്പിക്കാനും അസ്യരെയും പാണ്ഡുരോഗി കൈളയും സുവപ്പുത്താനുമെല്ലാം അയാൾക്ക് സാധിക്കുമെന്നുമാണ് അവരുടെ വിക്ഷണമന്ന് അബ്ദുമുസ്ലിം ഉദ്ധർച്ചിച്ചുണ്ട്. അപോൾ റബ്ബീന പദം പ്രയാഗിച്ചില്ലെങ്കിലും ഇങ്ങനെന്നുള്ള ആളിൽ റബ്ബീബിയുതിരെന്തെന്തെ പദവി ഇവർ സ്ഥാപിച്ചുവെള്ളോ. നാല്, അല്ലാഹുവിനെന്തിരായ പാപങ്ങളിൽ ഇവർ പുരോഗിതയാർക്കു വഴിപ്പേടുമായിരുന്നു. റബ്ബീകുകു എന്നതിൽ ഇതുതന്നെന്നായാണെല്ലോ അർത്ഥം. സന്തം ഇപ്പോൾ ഇലാഹാക്കിയവനെന്ന് മറ്റാരാധനയിൽ അല്ലാഹു പ്രയാഗിച്ചതും തുടെ രൂപത്തിലാണ്.

ആക്കയാൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈ ആയത്തിൽ പരിഞ്ഞ മുന്നു കാര്യം അല്ലെങ്കിലും ചെയ്തവരാണെന്നു സ്ഥിരപ്പെട്ടു.

ഈ മുന്നു കാര്യങ്ങളും നിമ്യയാണെന്ന് ബുദ്ധിജിവികളിൽ ബഹുഭൂ റിപക്ഷവും ഏകകണ്ഠമായി സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെയാണ്. എന്നുകൊണ്ട് നാൽ, യേശുവിനു മുന്ന് അല്ലാഹുവെല്ലോതെ ആരാധ്യനില്ലെല്ലോ. യേശുവെള്ളിപ്പേട്ട ശേഷവും കാര്യം ഇങ്ങനെന്നതെന്നായാവൽ അനിവാര്യമാണ്. മുന്നു സന്തകൾ ചെരിന്നതാണ് ദേവമെന്ന വാദം പൊതുധനയാണെന്ന് ഏവരും സമ്മതിക്കും. അതുപോലെത്തെന്ന സ്വാംപ്രാവം എല്ലാ അനുഗ്രഹിതങ്ങളുടെയും ദാതാവും അല്ലാഹു മാത്രമാണെന്നു വരുമ്പോൾ, ഹലാഹലും ഹറാമും തിരുമാനിക്കുവാനുള്ള അധികാരത്തിലും വിധിവിലക്കുകൾക്ക് വിധേയപ്പെട്ട് അനുസർഖുന്നതിലും അവരെ മാത്രം അവലംബിക്കൽ അനിവാര്യമാണെന്നു വരുമെല്ലോ. പുരോഹിതനാരും ഭോക്താവികളും ഈ നിലയർഹിക്കുന്നില്ല. ഇതാണ് ആയത്തിൽ പരാമർശിച്ച മുൻ കാര്യങ്ങളുടെയും ശരിവിവരങ്ങാതെ ഫസിർ റാസി: 8-96,97)

അല്ലാഹുവിനു പുറമെ പുരോഹിതനാർക്ക് റബ്ബീന്റെ സ്ഥാനം കല്പിച്ചിരുന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളും ഇതിൽ വ്യക്തമാണെല്ലോ. റബ്ബുകളാക്കുകയെന്നാൽ ഇലാഹുകളും വിശദിക്കുകയെന്നു തന്നെയാണ് അതിന്റെ വിവക്ഷയെന്ന് താബിളുണ്ടെന്തിൽ പെട്ട ഇക്കിമ(0), മുഖാതിൽ(0) ഏന്നിവർ പ്രസ്താവിച്ചതായി മൃഹസ്തിരുകൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു കാണുക:

(ولَا يَخْلُدْ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ) اى لا نتخدهم اربابا
فَعَنْتَدْ فِيهِمْ إِلَّا لَهُيَّ وَنَعْبُدُهُمْ عَلَى ذَلِكَ كَعْزِيرٍ وَعِيسَى قَالَ
مُقَاتِلُ الْزَّاجِ وَعَكْرَمَةَ - الْبَحْرُ الْخَيْطَ

(നമ്മിൽ ചിലർ ചിലരെ റബ്ബുകളാക്കരുത് എന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അവർ ആരാധ്യരാണെന്നു വിശദിക്കുകയും ആ നിലക്ക് അവരെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെന്നു തന്നെയാണ്. ഉദ്ദേശ്യം കാര്യത്തിൽ ആരാധനയും ഇത്തന്നെ കാര്യത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളും ചെയ്തതുപോലെ. മുഖാതിൽ(0), സജജ(0), ഇക്കിമ(0) ഏന്നിവർജിൽ പെട്ടതു-അംഗശപർവ്വതിൽ മുഹിത്-തഹമ്സിൽ അബ്ദുഹരൂഫാണ്: 2-773)

പ്രസ്തുത വാക്യത്തിൽ അർബാബ് എന്നതു കൊണ്ടുദേശ്യം ആലോഹുകൾ-ആരാധ്യർ(എന്നു തന്നെയാണെന്ന് ഇമാം തബ്ദിലി വ്യക്തമാക്കിയതുകാണുക:

فَتَأْوِيلُ الْآيَةِ إِذَا: وَمَا كَانَ لِلنَّبِيِّ أَنْ يَأْمُرَ النَّاسَ أَنْ يَتَخَذُوا الْمَلَكَةَ
وَالنَّبِيُّنَ ارْبَابًا يَعْنِي بِذَلِكَ آلَهَةً يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَمَالِيْسَ لَهُ أَنْ
يَقُولُ لَهُمْ كُونُوا عَبَادَالِيْ مِنْ دُونِ اللَّهِ - طَبْرِي

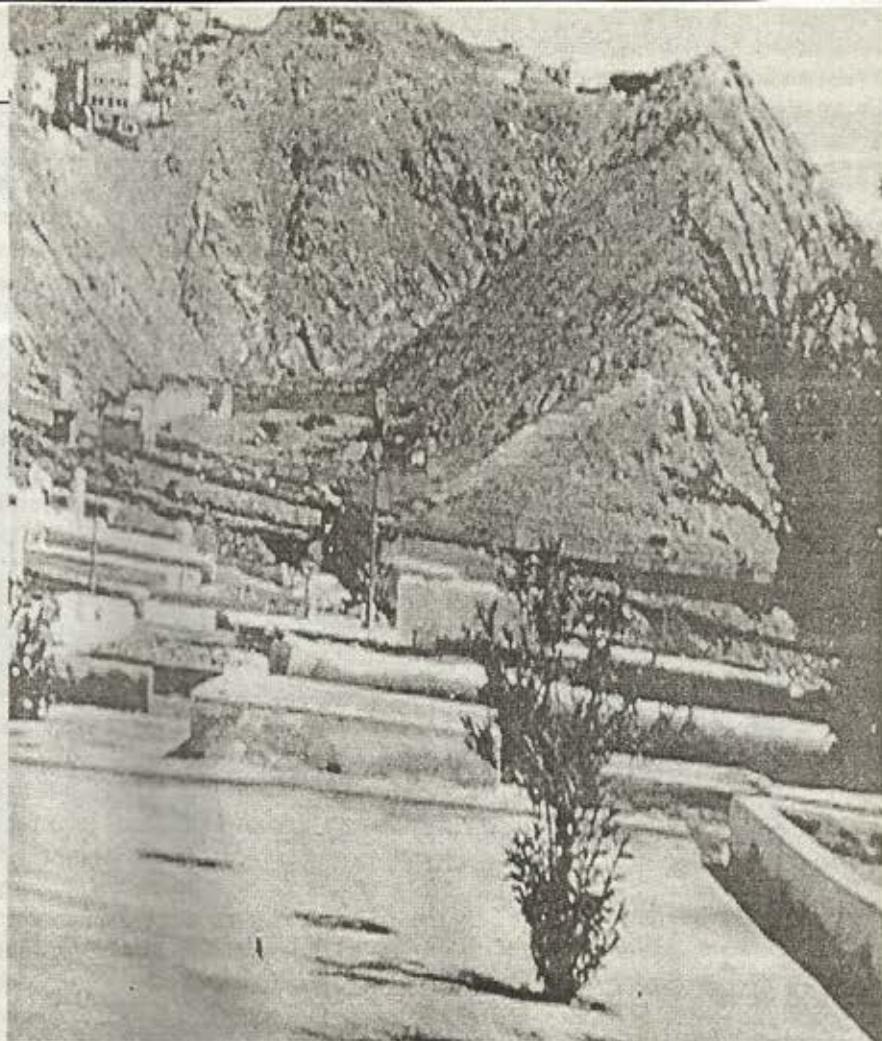
(മലക്കുകളെയും നബിമാരെയും റബ്ബുകളാക്കണമെന്ന് അതായത്, അല്ലാഹുവിനു പുറമെ ആരാധിക്കപ്പെട്ടുന്ന ഇലാഹുകളാക്കണമെന്ന് ഇന്നുംപോലും നിർദ്ദേശിക്കൽ ഒരു പ്രവാചകനും യോജ്യമല്ല. നിഞ്ചൻ എന്തെന്തു അടിമകളാണെന്നു

“

കഴിവുതകാല പ്രവാ

പക്കനാടുടെ സമുദ്രാധികൾ
ഒള്ളം ഉല്പാദിച്ചിൽ
മാത്രം ശിർക്ക് വച്ചുപുലർ
തന്ത്രവരും റൂബുഡിയു
തന്തിൽ തൊഫീദുകാരുമാ
യിരുന്നുവെന്ന വിചിത്രവാ
ം ദിവിശാന്ത്ര മാത്രമല്ല, ച
രിതാബാധവുമാണ്.

”

പഠിക്കേണ്ട അനുഭാവങ്ങളും തത്ത്വാദിക്കുന്ന പോലെത്തുന്ന തഹസിറുത്തണ്ടി: 3-384)

അപോൾ ഏന്തിന് **هَلْ** എന്നു തന്നുണ്ടാണു തഹസിറെന്ന ഈ
ബന്ധം ജരീറും(r) മറ്റു മുഹമ്മദിനുകളും വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇരുസാലീമി(അ) പോലുള്ളവരെ ഇലാഹുകളെന്നു വിശദിച്ചിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരെ
റബ്ബുകളെന്നു തന്നുണ്ടാണു വിശദിപ്പിച്ചിരുന്നതെന്നും മലക്കുകളെയും അ
വർ റബ്ബുകളെന്നു വിശദിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്നും വുർദ്ദുൽ വ്യാവ്യാതാക്കൾ തെളി
ച്ചു തന്നെ കുറിച്ചിട്ടുണ്ട്. (പ്രസ്തുത ആധിക്യത്തിന് ഇരും വുർദ്ദുംബി നല്കുന്ന
വിശദിക്കരണം നോക്കുക.

(ان تَخْدُوا الْمَلَكَةَ وَالنَّبِيِّنَ ارْبَابًا. وَهَذَا امْرٌ مَوْجُودٌ

فِي النَّصَارَى يَعْظَمُونَ الْأَنْبِيَاءَ وَالْمَلَكَةَ حَتَّى يَجْعَلُوهُمْ ارْبَابًا

(മലക്കുകളെയും നബിമാരെയും റബ്ബുകളാക്കണമെന്ന് കല്പിക്കൽ ഒരു ന
ബിക്കും അനുഭാവങ്ങളുമെല്ലാം ആയതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ഈതു ക്രിസ്ത്യാ
നികളിൽ നിലവില്ലെങ്കിൽ കാര്യമാണ്. നബിമാരെയും മലക്കുകളെയും തങ്ങ
ളുടെ റബ്ബുകളാക്കിക്കൊണ്ട് അവർ മഹത്യം കല്പിക്കുമായിരുന്നു-അതിജാമിലു
ഡിനാഹർക്കാമിൽ വുർദ്ദുൻ: 4-94)

ചുരുക്കത്തിൽ കാലാകാലങ്ങളിലുള്ള ബഹുജാവ വിശദികൾ അ
ല്ലാഹുവിനൊപ്പം മറ്റു ഇലാഹുകളിലും വിശദിക്കുവാൻ ഏകനായ റബ്ബി
നൊപ്പം മറ്റു റബ്ബുകളെയും പക്കു ചേർക്കുകയായിരുന്നു. റബ്ബുന്നും ഇലാ
ഹാനും ഒരേ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ അവരുപയോഗിച്ചിരുന്ന പദ്ധതിമാണ്. ഈതു
കൊണ്ടാണ് യൂസൂഫ്‌നബി(അ)യുടെ ജനത് പല റബ്ബുകളിൽ വിശദിച്ചിരു

നന്തായി വ്യക്തമാക്കിയത്(സു: യുസുഫ് 39,40). പുർവ്വസമുദായ അളിൽ നിന്ന് ഇന്നും ശൈഷിച്ചിരിക്കുന്ന ജൂത-കിസ്തിയ വിഭാഗങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു പുറതെ യേശുവിനെന്തും ഉദ്ദേശനിന്തെന്തും മലക്കുകളെയും പ്രാത്രാഹി തന്മാരെയുംമല്ലാം .നൃപുകളാക്കിയവരാണെന്ന് വിശ്വാലുവും സു: അ ലുതൂംറാൻ 64,80, സുറിയുത്തുബബ്: 31 എന്നീ ആധത്തുകളിൽ വ്യക്തമാക്കിയതും ഇത്തോക്കാണുതന്നെ. പ്രസ്തുത ആധത്തുകളിലെല്ലാം പാർ കൊ ഷൈഖ്യം ഫീൽ എന്നാണെന്നു മുഹമ്മദ്‌റുകൾ വിവരിച്ചും നാം കണ്ണം.

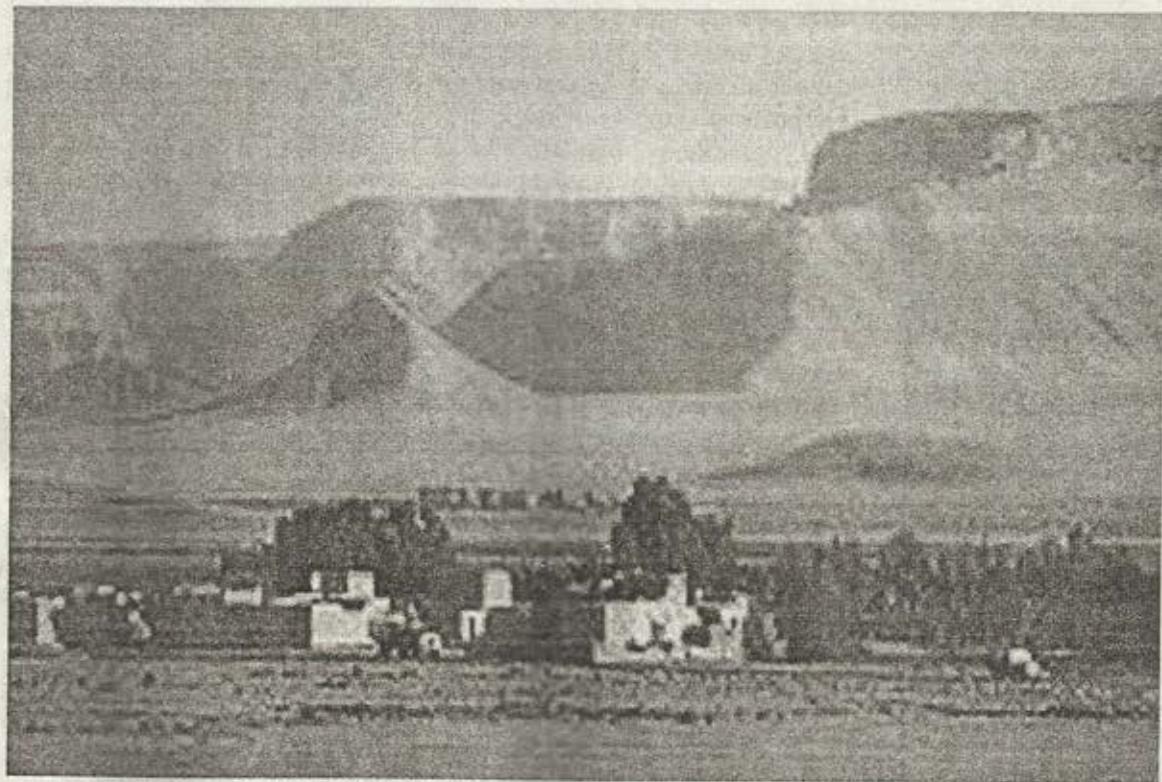
റൂബുബിയുത്തും ഉല്യഹിയുതും രണ്ടു വ്യത്യസ്ത കാര്യങ്ങളായും അവ ഒരുംബുള്ള ശിർക്ക് രണ്ടുതരം ശിർക്കായും വഹ്പാബികളുടെ ആശയ ദേശതന്നു ശൈഖ് ഇബ്നുതീമിയു: വിജിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ചപിക്കപ്പെട്ട തഫ്സിറുകളാണ് മുകളിൽ ഉഖരിച്ചതെന്തും. അവരാറും റബ്ബും ഇലാഹും വ്യത്യസ്തമായി കണ്ടിരുന്നില്ല. താഹാബിനെന്തും ശിർക്കിനെന്തും തടടിസ്ഥാനത്തിൽ രണ്ടായി വിജിച്ചിരുന്നുമില്ല. ഇബ്നുതീമിയു:ക്കു മാത്രം ഇങ്ങനെ രണ്ടു താഹാബിനും രണ്ടു ശിർക്കാം എവിടെ നിന്നു ലഭിച്ചുവെന്നാണു പിടി കിട്ടാതെൽ! വിശ്വാലുവും അള്ളുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു മുമ്പെ അവത്തിച്ചു തിരിന്നിട്ടുണ്ടോ. സിഹാബികളും താബിളുകളും അതിനു തഫ്സിറുകൾ നല്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇബ്നുജഹിനിതിവാൻ(ഒ), ഇമാം രാസീ(റ), ഇമാം ബൈബാ വി(റ), ഇമാം വ്യർത്തുബി(റ) പോലുള്ളവരുടെ വിശപ്പനിബ തഫ്സിർ ശ്രദ്ധ അഞ്ചല്ലാം അദ്ദേഹത്തിനു മുമ്പെ പ്രസിദ്ധികരിക്കപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവരാറും തന്നെ റബ്ബും ഇബുബിയുതും ഉല്യഹിയുതും രണ്ടായി കാണുകയും പിഡിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ല. സമവർഷിയുടെ അൽ കറ്റാഹ് പോലുള്ള പിഡിയുതുകാരുടെ തഫ്സിർശ്രദ്ധമണ്ഡലും ഇബ്നുതീമിയു:കു മുമ്പെ വിരുദ്ധത്തിട്ടുണ്ട്. അറബ്യൂദാഷയിൽ നിപുണാധാരായിരുന്ന അവരും റബ്ബും ഇലാഹും വ്യത്യസ്ത ആധയങ്ങളായി അവത്തിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. അവരെയെല്ലാം കടത്തിവെട്ടുന ഒരു പുതിയ വ്യാഖ്യാനവുമായാണ് ഇക്കാര്യത്തിൽ ഇബ്നുതീമിയു: രംഗത്തു വന്നത്. മുസ്ലിം ഉഘത്തിൽ ശിർക്കാരോഹിക്കുവാ നായി അദ്ദേഹം കണ്ണേതിയ താഹാബിനെന്നും ശിർക്കിനെന്നും പുതിയവിഭ ജനമാണ് വഹ്പാബി ആചാര്യനായ ശൈഖ് മുഹമ്മദുബന്നു അബ്ദിൽ വഹ്പാബി എടുത്തുഖരിച്ചത്. ഇതു സഹാപിക്കുന്നതിനായി വഹ്പാബിസം അവത്തിപ്പിക്കുന്ന തത്ത്വങ്ങളാകട്ട, വിശ്വാലുവും അള്ളുവാൻ പരിത്രനിന്നും വിരുദ്ധവുമാണ്. കഴിഞ്ഞകാല പ്രവാചകരായുടെ സമുദായങ്ങളും ഉല്യഹിയുതിൽ മാത്രം ശിർക്ക് ചെയ്യപ്പെല്ലതുനുന്നവരും റബ്ബുബിയുതിൽ താഹാബിയുകാരുമായിരുന്നുവെന്ന വിപ്രതീവാം ബിംഗംതുമാത്രമല്ല, ചർത്രാബൈബിലുമാണെന്നാണ് നാം ഇതുവരെ വിവരിച്ചത്. നിലവിലുള്ള ജൂത-ബൈക്കാൾ തന്നെ പല റബ്ബുകളിൽ വിശസിക്കുന്നവരും തഡാരാ മുശ്രിക്കുകളുമാണെന്നും വ്യർത്താ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചത് നാം ഉഖരിച്ചു വല്ലോ.

നാലാമത്തെ തത്ത്വം

നബി(സ)ത്തെലുടെ സമുദായത്തിലെ മുശ്രിക്കുകളും ഉല്യഹിയുതിൽ മാത്രം മുശ്രിക്കുകളും റബുബിയുതിൽ താഹാബിയുകാരുമായിരുന്നുവെന്നാണ് വഹ്പാബിസം പട്ടണയർത്തിയ നാലാമത്തെ തത്ത്വം. ആചാര്യനായ ഈ സ്വന്നാബിവിൽ വഹ്പാബിരെ വഹ്പാബിരെ കർമ്മമുറ്റുവാതാതിൽ നിന്ന് ആ ഭാഗം നാം മുമ്പുംരിച്ചിട്ടുണ്ട്.(നുസാത പ്ര: 43, ലാ: 3, 2011 മെയ്-ജൂൺ) മലയാളത്തിലെ അതുപരിയുകാരൻ കുറിക്കുന്നു:

“ഈ വ്യർത്താ വാക്കുത്തിൽ ബഹുദിവാരാധകനാർ ആശവര്യത്തിനും അഹംഭാവത്തിനും അവിശാസത്തിനും അവരുടെ അപ്പിന്നും വെറുപ്പിന്നും ഉള്ള ഏക കാണം ആരാധനയിലുള്ള ഏകത്വത്തിലേക്ക് അവരെ ക്ഷണിക്കുന്നതാണെന്നു തെളിയുന്നു. മുശ്രിക്കുകൾ നിങ്കെയിക്കാതിരുന്ന ഏകത്വവും നബിമാർ അവരെ ഏതൊന്നിലേക്കു ക്ഷണിച്ചിരുന്നുവോ, ആ ഏകത്വവും തദ്ദിലുള്ള അതുവും ഇവയിൽ നിന്ന് നല്ലപോലെ പ്രത്യുക്ഷമായി കാണുന്ന വാനും കഴിയുന്നു”(പ്ര: 32).

“മുശ്രിക്കുകൾ എന്നു വ്യർത്താ വിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രാചീന അബി

സ്വഷ്ടിപ്പ്, സംരക്ഷണം, പരിപാലനം എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥാദ്ദേശ്യത്താട മാത്രമേ റമ്പുന്നും രൂഖ്യവിഭ്രത നും പ്രധാനിക്കുകയുള്ളത്രവെന്ന് ധരിച്ചുവണ്ണായവർ പ്രമാണ അഭ്യർത്ഥിച്ചു മാത്രമല്ല, ഭാഷാപ്രധാനങ്ങളും മുഖ മാരാൻ. ഇതുകൊണ്ടാണ് ലോകചരിത്രത്തിൽ അജന്തയില്ലെം ശിർക്കില്ലും കൊടിയ മണ്ണക്കാരായിരുന്ന മക്കഹർത്തിക്കുകളെപ്പോലും ഒരും അഭിഭവമുണ്ടിക്കുകളും അഭിഭവപരിഭ്രംബം യി ഇവർ ചിത്രീകരിക്കുവാൻ കാരണം.

കർ ദൈവത്തിന്റെ ആരാധനാപരമായ ഏകത്വത്തെ നിങ്ങയിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് അവർക്ക് അഞ്ചുനെ പേര് നല്കുപ്പുട്ടതെന്നു മേരീ ചെയ്ത പ്രസ്താവനകൾ കൊണ്ട് ഗ്രഹിക്കാമല്ലോ.” (പേ: 44)

“അല്ലാഹു മാത്രമാണ് സ്വഷ്ടികർത്താവെന്നും അവൻ ഏകനാഥനും അവന്ന് ഒരു പക്കുകാരുമില്ലെന്നും ആഹാരം നല്കുന്നത് അവർമാത്രമാണെന്നുമുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വം സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളാക്കേ ഈ ബഹുഭേദവാരാധകന്മാർ സമ്മതിച്ചിരുന്നു. ജീവിപ്പിക്കുന്നവനും മരിപ്പിക്കുന്നവനും കാര്യങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നവനും അവർത്തനയാണെന്നും അവൻ വിശ സിച്ചിരുന്നു. ആകാശ-ഭൂമികളും അവയിലുള്ളവയുമല്ലോം അവന്ന് അധിനിക്ഷണാണെന്നും അവൻറെ ശക്തിയില്ലും അധികാരത്തിലും ഉള്ളതാണെന്നും അവൻ ധർത്തിച്ചിരുന്നു. നബികൾിം(സ) എന്തു കാര്യങ്ങളുണ്ടായാൽ ഇതു ബഹുഭേദവാരാധകന്മാരോട് വിരോധിച്ചിട്ട് പറഞ്ഞുവോ ആ കാര്യങ്ങൾ അവൻ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതു തന്നെയെന്ന് അവൻ തന്നെ സമ്മതിച്ചിരുന്നു.” (പേ: 81,82)

“ഈ കാര്യങ്ങളുണ്ടായാൽ ബഹുഭേദവാരാധകന്മാർ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടെന്നും നബികൾിം(സ) ഏതൊരു തഹരിദിലേക്ക് അവരെ കഷണിച്ചുവോ അതിൽ ഈ സംശയിക്കാൻ ബന്ധമില്ലെന്നും മല്ലുഭർത്തചെവാക്കുങ്ങാൻ മുലം

നിനക്കു ബോധ്യപ്പട്ടവെങ്കിൽ, അവൻ നിഷയിച്ചു പറഞ്ഞ എക്കരം ആരം ധനയെ സംബന്ധിച്ചു എക്കത്വമാണെന്ന് നിനകൾ എഴുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നതാകുന്നു.” (പേ: 83).

‘അപ്ലബ്ലൈന്റീൽ വർജ്ജമാണാം ആദർശയായിൽ’ എന്നപേരിൽ പാമ രജനാഭേജ തെറ്റിയർപ്പിക്കുന്നതിനായി വഹ്നാബികൾ ഇപ്പോൾ വ്യാപകമായി സംജനന്നവിതരണം നടത്തുന്ന കൈപ്പുസ്തകത്തിൽ കുറിക്കുന്നു:

“അതിനാൽ, തഹപരിശേഖരി വിവിധ വിജാഞ്ജലകളുടെ ചുരുങ്ഗിയ നിലകൾ നമ്മുക്കൊന്നു പരിചയപ്പെടാം. (1)രക്ഷാധികർത്തൃത്വത്തിൽ അല്ലാഹു വിനെ എക്കനാക്കൽ(تَرْحِيدُ الرَّبِّوبِيَّةِ). സൃഷ്ടിക്കുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും ഉപജീവനം നല്കുകയുംമെല്ലാം ചെയ്യുന്നത് അല്ലാഹുവാണ്. അതിൽ അവൻ യാതൊരു പദ്ധതാരുമില്ല അമെഡാ സൃഷ്ടികളിൽ ആർക്കും അതിനു കഴിവില്ല എന്നു ദുധമായി വിശ്വാസിക്കലാണ് തഹപരിശേഖരി ഇത് ഒരു ഗം. ഇക്കാര്യം ഒരു നൃനാൽ നൃനാപക്ഷമാഴിക്കു എല്ലാവരും അംഗികരിക്കുന്നതാണ്. മക്കാമുശർിക്കുകൾ പോലും ഇതാംഗികരിച്ചിരുന്നു.” (പേ: 16,17).

വഹ്നാബികളുടെ ആശയദ്രോഹത്തും ശൈവ ഹബ്ബനുതിമിയു(മരണം: പി: 728) ഇലപിച്ചതും വഹ്നാബിസത്തിൽ ആചാര്യൻ ശൈവ മുഹമ്മദും സ്വന്തു അബ്ദിൽ വഹ്നാബി കുപ്പകുഴിയിൽ നിന്നു മാന്ത്രികയടുത്ത പുറത്തിട്ടുമാണ് എല്ലാ കാലത്തെ മുഗ്ധരിക്കുകളും തഹപരിശേഖരി അബ്ദിലാഗം-റുബു ബിയുത്ത് അംഗികരിച്ചവരായിരുന്നുവെന്ന അബ്ദം. മക്കമുശർിക്കുകളും ഇതാംഗികരിച്ച് അബ്ദം മുഹർഹിദുകളായിരുന്നുവെന്നാണ് ഇവരുടെ വിത്താം ഇതുതന്നുണ്ടാക്കുന്നത്. കേരള വഹ്നാബികളും ഈ അബ്ദമത്തിനേൽക്കൂടുതലുണ്ടാക്കുന്നത്. തന്നെ തഹപരിപ്രഭാവായനം മുരക്കു നടത്തിവരുന്നത്. ദുശ്യ ബിശ്വാസിക്കുന്നതിൽ സംബന്ധിച്ചു ഗുരുതരമായ അമലിയാണിതിനു കാരണമെന്നു കഴിഞ്ഞ ലക്ഷ്യത്തിൽ സമർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൃഷ്ടിപ്പ്, സംരക്ഷണം, പരിപാലനം എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥം തോഡ്രൂപത്വാട മാത്രമേ റബ്ബുന്നും രൂഖ്യവിയുതത്തിനും പ്രയോഗിക്കുകയുള്ളതുണ്ട് ധർമ്മവശായവർ പ്രാണങ്ങളെക്കുറിച്ചു മാത്രമല്ല, ഭാഷാ പ്രയോഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും മുഖ്യമാണെന്ന്. ഇതുകൊണ്ടാണ് ലോകപരിത്രനിൽ ഒരു അജ്ഞത്തിലും ശർക്കലിലും കൊടുത്തിരുന്ന മക്കമുശർിക്കുകളുപോലും വെറും അബ്ദമുശർിക്കുകളും അബ്ദമുഹർഹിദുകളായി ഇവർ ചിത്രീകരിക്കുവാൻ കാണണം.

ആയത്തിന്റെ സന്ദർഭവും സംബന്ധിച്ചുവരുന്ന ശ്രദ്ധിക്കാതെ അഞ്ചിങ്ങുനിന്ന് അടർത്തിയെടുത്തുവരിച്ച സാമാന്യവർണ്ണക്കരിക്കുന്ന കൃത്യനമാണ് വഹ്നാബി ആചാര്യരായും പ്രഭാവായകനാരുമെല്ലാം പയറ്റാറുള്ളത്. ഫിന്റിക്കാനും അബ്ദമുഹർഹാട്ടാനും വേണ്ടി വുന്നതുനിന്ന് നടത്തുന്ന ഉദ്ദേശ്യാട്ടങ്ങൾ പോലും അശ്വഭയാട്ടങ്ങൾക്കും അനവധാനതയോടെയുമാണ് ഇവർ കൈകാര്യം ചെയ്യാറുള്ളത്. തെറ്റായ വിശ്വാസങ്ങളും തെറ്റായാരണകളും ഗുരുതരമായ വിച്ചപകളും ഇവരുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് ഇക്കാര്യത്തിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

യമാർത്ഥത്തിൽ, മകമുശ്രതിക്കുകൾ എല്ലാവരും ഒരേയിനം ശിർക്കിന്റെ വിശാസക്കാരല്ല. ശിർക്കിന്റെയും മഹാപ്രതിന്റെയും കാര്യത്തിൽ ഒരേ നിലപാടുകാരുമല്ല. അവതിൽ പല വിഭാഗക്കാരുണ്ടായിരുന്നു. ശിർക്കൻവിശാസങ്ങളും ശിർക്കിന്റെ ആചാരങ്ങളും പലതരമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിൽ പലതിനെയും വണ്ണിച്ചുകൊണ്ട് പല സന്ദർഭങ്ങളിലിരിക്കുന്നതിൽ വിവിധ ആയത്തുകളുണ്ട് വൃഥാന്തനിൽ. ഒരു വിഭാഗത്തോടുള്ള സംബന്ധം അതിനു വിരുദ്ധം വിശ്വനിക്കുന്ന മറുവിഭാഗത്തിന് ബാധകമല്ലെന്നു വ്യക്തമാണ്. ഇതാനും പരിഗണിക്കാതെ, ആയത്തിന്റെ സന്ദർഭവും സംബന്ധംയും ശ്രദ്ധിക്കാതെ അങ്ങിങ്ങുനിന്ന് അടർത്തിയെടുത്തുവരിച്ച് സാമാന്യവർഷിക്കുന്ന കുത്രന്നമാണ് വഹ്നിബി ആചാര്യരും പ്രഭോധകരുമല്ലാം പയറ്റാറുള്ളത്. ചിന്തിക്കാനും അബ്യവമുണ്ടതാനും വേണ്ടി വൃഥാന്തിന് നടത്തുന്ന ഉദ്ദേശ്യാന്തരം പോലും അശ്രദ്ധയോടെയും അനവധാനതയോടുകൂടാം ഇവർ കൈകാര്യം ചെയ്യാറുള്ളത്. തെറ്റായ വിശാസങ്ങളും തെറ്റായാണിക്കും ഗുരുതരമായ വിച്ചപകളും ഇവരുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് ഇക്കാര്യത്തിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ മകമുശ്രതിക്കുകളുണ്ടിച്ചും അവരുടെ പിശച്ച വിശാസപ്രാഞ്ചിൾ സംബന്ധിച്ചും വന്നതുനിങ്ക്കുമായ ഒരു ചുരുങ്ങിയ പർച്ച അനിവാര്യമാണ്. (തുടരും)